

PAPA FRANCESC

**DESIDERIO
DESIDERAVI**

Carta apostòlica

DESIDERIO DESIDERAVI

CARTA APOSTÒLICA DEL *PAPA FRANCESC*

*La necessitat d'una formació litúrgica
seriosa i vital*

41. Del que hem dit sobre la naturalesa de la Litúrgia, resulta evident que el coneixement del misteri de Crist, qüestió decisiva per a la nostra vida, no consisteix en una assimilació mental d'una idea, sinó en una real implicació existencial amb la seva persona. En aquest sentit, la Litúrgia

no té a veure amb el «coneixement», i la seva finalitat no és primordialment pedagògica (encara que té un gran valor pedagògic: cf. *Sacrosanctum Concilium*, n. 33) sinó que és la lloança, l'acció de gràcies per la Pasqua del Fill, la força salvadora del qual arriba a la nostra vida. La celebració té a veure amb la realitat del nostre ser dòcils a l'acció de l'Esperit, que hi actua, fins que Crist es formi en nosaltres (cf. Ga 4,19). La plenitud de la nostra formació és la conformació amb Crist. Ho repeteixo: no es tracta d'un procés mental i abstracte, sinó d'arribar a ser Ell. Aquesta és la finalitat per a la qual s'ha donat l'Esperit, l'acció del qual és sempre i únicament confeccionar el Cos de Crist. És així amb el pa eucarístic, és així per a tot batejat cridat a ser, cada vegada més, el que va rebre com a do en el baptisme, és a dir, ser membre del Cos de Crist. Lleó Magne escriu: «La nostra participació en el Cos i la Sang de Crist no tendeix a una altra cosa sinó a convertir-nos en el que mengem».

(continuarà)

Diumenge, 24 de setembre de 2023. Núm. 722

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

LA GENEROSITAT DE DÉU

A la paràbola de l'amo de la vinya que llegim aquest diumenge, hi trobem un missatge ple d'esperança per a tots. Aquell bon amo, generós com és, surt a buscar treballadors a totes hores. No vol que ningú quedi desvagat. Ben al contrari. I més encara, a l'hora de retribuir els treballadors dóna a cadascú la mateixa paga. Ha considerat que els que no han hagut de suar la jornada sencera, no ha estat pas per culpa seva, i bé es mereixen un jornal sencer. Més encara, potser el necessiten.

Ja m'agradaria veure si trobaríem amos així. Però aquest amo –tots ho hem endevinat i comprès– és Déu “*que vol que tots els homes se salvin*”. Una vegada més l'evangeli ens presenta el Déu de bondat, el Déu “*compassiu i benigne*”, el Déu proper a les persones.

Però ara mirem l'altra costat de la paràbola. Els treballadors de primera hora han tingut la sort de ser contractats des de bon començament, podran gaudir ben justament d'un jornal complet, que justament s'han guanyat. Els altres, si els haguéssim de pagar nosaltres, tot i obrar ben recta i justament, els donaríem la part proporcional, segons l'esforç i el treball realitzat. Res a dir. Tot és de la més pura justícia. Però la paràbola no acaba així: Els de la darrera hora cobren el mateix jornal que els de la primera. I sorgeix la murmuració i la queixa. No en tenen prou amb el que justament s'han guanyat. Pensen que els ha de tocar més. I no és així.

Examinem el nostre cor: és generós, com el de Déu? O és mesquí, com el dels que murmuren? Aquí hi ha l'arrel de tots els mals. No

estem contents amb el que tenim, o més ben dit, amb el que ens han donat. “*Tens enveja, perquè jo sóc generós?*” Voldríem tenir tracte de privilegi, tot pensant que ens ho hem ben guanyat. I de fet, davant Déu, no ens hem guanyat res. Tot és gràcia. Tot és do de Déu.

Els nostres camins i els de Déu (primera lectura) no transcorren per allà mateix. I voldríem que Déu pensés com nosaltres. Però, no. Cal que nosaltres tinguem el pensament de Déu: L’amor, la bondat, la generositat, l’acolliment, la misericòrdia, el perdó, ...

Sant Pau també ens ho ha demanat: “*porteu una vida digna de l’evangeli del Crist*” (segona lectura).

El poble d’Israel, poble escollit des la primera hora, queda ara completat pel nou poble de Déu, el poble gentil, cridat també a la salvació, encara que sigui a l’hora darrera. Aquest poble som nosaltres, l’Església del Crist. Donem gràcies al bon Déu que ens ha escollit i ens ha donat la vida. Tant de bo puguem dir amb sant Pau: “*per a mi, viure és Crist*”. I procurem sempre ser ben generosos, com Déu ho és amb nosaltres.■

* * * * *

25 de setembre
SANT DALMAU MONER, RELIGIÓS
Girona: Memòria

Nasqué a Santa Coloma de Farners (la Selva) l’any 1291. Estudià a Girona i a Montpeller, rebé l’hàbit dominicà i fou ordenat de prevere. Dins de l’Orde de Predicadors representa la tendència vers la solitud i la contemplació. Fugint de la fama de la seva santedat, passà tres anys a la Sainte-Baume (Provença), i, retornat a Girona, continuà vivint solitari en una cova. Morí el 24 de setembre de l’any 1341; el seu culte va ser confirmat pel papa Inocenci XIII l’any 1721. La seva sepultura es venera sota l’altar major de l’Església del Sagrat Cor de Girona.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30.

Festius: 12’00 i 18’30.

Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30. Feiners: 8’30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 23: 18,30: Família Masó Aragó

Diumenge, 24: 12,00: Pel poble

18,30: Intenció particular

Dilluns, 25: 18,30: Intenció particular

Dimarts, 26: 18,30: Joaquim Roure i Font

Dimecres, 27: 18,30: Intenció particular

Dijous, 28: 18,30: Pere Ribas

Divendres, 29: 18,30: Pel perdó dels pecats

Dissabte, 30: 18,30: Intenció particular

Diumenge, 1: 12,00: Pel poble

18,30: Intenció particular

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18’00 – 18’25. Diumenges: 11’45 – 11’55 i 18’00 – 18’25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12’00 – 13’00 i de 17’00 – 18’00 i a hores convingudes.

HA REBUT EL BAPTISME

Ingrid-Reina Arriola Per

HA MORT EN EL SENYOR

Parròquia de Sant Daniel: Francisco Jiménez Jiménez

INSCRIPCIONS CATEQUESI PRIMERA COMUNIÓ

Recordem als pares i mares dels infants que hagin de fer la Primera Comunió que cal que s’inscriguin al Despatx Parroquial, obert els dijous de 12 a 1 i de 5 a 6 de la tarda.